

А. В. Любченко,
к. держ. упр., докторант кафедри публічного управління та адміністрування,
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0246-7795>

DOI: 10.32702/2306-6814.2024.20.246

ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

A. Liubchenko,
PhD in Public Administration, Doctoral Student of the Department of Public Administration
and Management of the State University of Information and Communication Technologies

INSTITUTIONAL MECHANISMS OF IMPLEMENTATION OF THE INTERNATIONAL INFORMATION POLICY OF UKRAINE

В статті аналізується процес формування міжнародної інформаційної політики України, який покликаний виявити пріоритетні напрями діяльності держави в цій сфері, окреслити коло її завдань і цілей в інформаційній галузі, а також забезпечити якісне та своєчасне виконання вказаних завдань та досягнення бажаних цілей найоптимальнішими шляхами.

В Україні функціонує досить складна та різноманітна мережа державних інститутів, що визначають і реалізують міжнародну інформаційну політику. Ця сфера досі зазнає відчутних трансформаційних змін, що в процесі запровадження інформаційно-комунікативних технологій та створення цифрової держави є закономірними.

Інституційному розвитку публічної дипломатії, як напряму у міжнародній інформаційній політиці України, сприяло створення культурно-інформаційних центрів при дипломатичних представництвах України за кордоном.

The article analyzes the process of forming the international information policy of Ukraine, which is designed to reveal the priority directions of the state's activity in this area, to outline its tasks and goals in the information field, as well as to ensure the high-quality and timely implementation of the specified tasks and the achievement of the desired goals in the most optimal ways.

In Ukraine, there is a rather complex and diverse network of state institutions that determine and implement Ukraine's international activities in the information space. What is true, today almost every ministry of Ukraine, outlining its own tasks and work priorities, takes into account the role of international cooperation, forms activity plans in the international information sphere.

In addition, this sphere is still undergoing significant transformational changes, which is natural in the process of introducing information and communication technologies and creating a digital state.

The institutional development of public diplomacy as a direction in Ukraine's information policy has acquired the creation of cultural and information centers at diplomatic missions of Ukraine abroad.

As subjects of cultural diplomacy, information and cultural centers provide information, coordination, and educational services. Understanding the importance of building a positive image of the state and the development of multi-vector and effective cooperation with the leading countries of the world, Ukraine recently began to pay more attention to the functioning of these centers.

The research carried out in the article makes it possible to make certain generalizations and systematize the main approaches to the institutional support of the international information policy of Ukraine and to determine the prospects for its development. The development of information and communication technologies requires a review of approaches to various institutions in Ukraine's information policy in the international arena, the formation of a new institutional capacity for Ukraine's foreign policy activity.

Ключові слова: інституціоналізм, державне управління, інституціональні практики, інституціональна матриця, міжнародна інформаційна політика.

Key words: institutionalism, public administration, institutional practices, institutional matrix, international information policy.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗКИ З ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Побудова ефективної системи державного управління забезпечення міжнародної інформаційної політики держави потребує глибоких інституціональних змін. Для формулювання цілей міжнародної інформаційної політики об'єктивним буде те, що вона має скеровуватися на формування інформаційного простору держави, формування та вдосконалення існуючих інститутів для впровадження дієвої міжнародної інформаційної політики, націленої на поширення та використання правдивої інформації щодо розвитку України як демократичної, суверенної держави.

В цьому аспекті, міжнародна інформаційна політика України має носити скоординований характер та супроводжуватися максимальним посиленням комунікаційної спроможності всіх органів державної влади з метою утвердження міжнародного авторитету України та піднесення у світі її іміджу як демократичної, людиноцентричної держави.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

В науковій літературі є достатня кількість праць, які аналізують проблеми інституціонального забезпечення публічної влади в Україні. В рамках сучасного інституціоналізму знаходимо цікаві наукові розвідки вітчизняних дослідників (М. Білинська, О. Петроє, В. Гошовська, В. Голубь, Ю. Кальниш, В. Козаков) [1], в яких автори звертають увагу на різні аспекти сучасного "інституціоналізму". Це і процес утворення стабільних зразків соціальної взаємодії, базованої на формалізованих правилах, законах, звичаях і ритуалах; правове та організаційне закріплення сформованих у суспільстві форм поведінки, та відносин, утворення нових інститутів, (стійких комплексів формальних і неформальних норм, принципів, установок), а також аналіз моделі інституційних матриць та механізми впровадження інституцій-

нальних практик, що регулюють різні сфери людської діяльності.

Український науковець Манцуров І.Г. під інституційною матрицею суспільства розуміє "первинну модель пов'язаних між собою економічних, політичних та ідеологічних базових інститутів держави, на основі яких постійно відтворюються та історично розвиваються форми конкретних соціальних відносин" [2, с. 26].

Сучасні наукові розвідки українських дослідників присвячені механізмам впровадження певних інституціональних практик, що відображають специфіку відносин між владою і суспільством в окремих країнах [3—4]. Віддаючи належне проведеним дослідженням, зазначимо, що, на сьогодні, інституціональний аналіз системи державного управління у реалізації міжнародної інформаційної політики України залишається поза увагою дослідників. Цій проблемі і буде присвячено наше дослідження.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

На основі структурно-функціонального аналізу, розкрити інституціональні механізми державного управління у реалізації міжнародної інформаційної політики України.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

В загальному вигляді інституції, які формують міжнародну інформаційну політику країн можуть бути поділені на дві основні групи:

а) органи загальної компетенції, б) відповідні спеціалізовані органи.

До органів загальної компетенції можна віднести такі: Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, більшість міністерств, а також центральних і місцевих органів виконавчої влади (окрім спеціалізованих). Спеціалізовані органи, кожен в межах власної компетенції, впливають на формування та реалізацію міжнародної інформаційної політики України.

Деякі з таких органів мають відповідні спеціалізовані підрозділи у своєму складі, що додатково підкреслює надзвичайну важливість та актуальність забезпечення зваженої та послідовної інформаційної політики для сучасної України (наприклад, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, дипломатичні організації за кордоном, тощо).

Формування міжнародної інформаційної політики держави є надзвичайно складним і відповідальним процесом, покликаним виявити пріоритетні напрями діяльності держави в цій сфері, окреслити коло завдань і цілей інституцій держави в інформаційній галузі, а також забезпечити якісне та своєчасне виконання вказаних завдань і досягнення бажаних цілей найоптимальнішими шляхами [5].

В Україні склалася досить складна та різноманітна мережа державних інститутів, що визначають та реалізують міжнародну діяльність України в інформаційному просторі. Сьогодні практично кожне міністерство України, окреслюючи власні завдання та пріоритети роботи, враховує роль міжнародного співробітництва, формує плани діяльності в міжнародній інформаційній сфері.

До того ж ця сфера досі зазнає відчутних трансформаційних змін, що в процесі запровадження інформаційно-комунікативних технологій та створення цифрової держави є закономірним.

Президент України, як гарант Конституції України, серед багатьох інших завдань направляє свої повноваження в зовнішній політиці на зміцнення існуючих і налагодження нових взаємозв'язків між державами, проведення комунікаційної-інформаційної політики.

Серед низки завдань, які поставлені перед Офісом Президента України важливе місце займає експертний аналіз політичних, економічних, соціальних, гуманітарних та інших процесів, що відбуваються в Україні і світі, підготовка за його результатами для подання на розгляд Президенту України пропозицій з питань формування та реалізації внутрішньої та зовнішньої політики держави; підготовка пропозицій щодо здійснення керівництва зовнішньополітичною діяльністю держави.

Рада національної безпеки і оборони (РНБО) України відповідно до Конституції України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президенті України, функціями якої є: внесення пропозицій Президенту України щодо реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики у сфері національної безпеки і оборони; визначення стратегічних національних інтересів України, концептуальних підходів та напрямів забезпечення національної безпеки і оборони у політичній, економічній, соціальній, військовій, науково-технологічній, екологічній, інформаційній та інших сферах, тощо.

Інформаційно-аналітичний центр Ради національної безпеки і оборони України. До його основних завдань належить забезпечення аналітичного та прогнозного супроводження діяльності РНБО щодо здійснення координування діяльності органів виконавчої влади з питань національної безпеки в інформаційній сфері; підготовка пропозицій стосовно інформаційного супроводження діяльності органів виконавчої влади та правоохоронних органів щодо забезпечення стабілізації суспіль-

но-політичної ситуації в Україні.[6] Утворення Центру протидії дезінформації, який був створений рішенням РНБО України від 11 березня 2021 року та введений в дію Указом Президента України від 19 березня 2021 року [7]. Цим Указом було затверджено положення про Центр протидії дезінформації, який відповідно до його засад функціонування є робочим органом Ради національної безпеки і оборони України. Сферою його діяльності у формуванні міжнародної інформаційної політики країни стало посилення контролю за діяльністю закордонних інформаційних структур та їх функціонерів, в першу чергу РФ, а саме недопущення здійснення антиукраїнської інформаційної діяльності; проведення інформаційних акцій через використання підконтрольних медіа та вітчизняних журналістів; прискорення реалізації заходів, спрямованих на виявлення, попередження та припинення використання іноземними організаціями та їх функціонерами, радикально налаштованими представниками вітчизняних мас-медійних кіл на шкоду безпеці України; блокування поширення в медіа — ресурсах та вітчизняному інтернет-просторі деструктивних матеріалів, що містять заклики до посягання на державний суверенітет, територіальну цілісність України, розпалювання міжнаціональних, міжконфесійних конфліктів, пропаганду війни тощо.

Окреме місце в діяльності Президента України покладено на Національний інститут стратегічних досліджень (у редакції Указу Президента України від 7 жовтня 2019 року № 737), який є базовою науково-дослідною установою науково-аналітичного супроводження діяльності Президента України та Ради національної безпеки і оборони України. Аналітичні матеріали щодо стану розвитку профільних досліджень в іноземних державах, підтримка зв'язків та співробітництво з їх установами і вченими з найважливіших проблем суспільно-політичного розвитку, створення спільних наукових колективів, обмін результатами наукових робіт — все це має не аби який вплив на формування ефективної міжнародної інформаційної політики України [8].

Верховна Рада України. Важливими напрямами у діяльності Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу у формуванні міжнародної інформаційної політики держави є:

— участь України в міжнародних інтеграційних процесах, пов'язаних з діяльністю Європейського Союзу (ЄС);

— державна політика у сфері європейської інтеграції;

— транскордонне та міжрегіональне співробітництво з країнами Європейського Союзу (ЄС);

— співробітництво з інституціями ЄС з питань забезпечення відсічі зовнішньої агресії проти України, невійськових міжнародних форм та методів стримування держави-агресора.

Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики Верховної Ради України охоплює коло питань, які стосуються багатьох сфер суспільного життя та держави, зокрема: культурно-просвітницької та мистецької діяльності; медійної індустрії, національної кіноіндустрії; аудіовізуального ринку; діяльності друкованих і електронних медіа; політики у сферах використання

державної мови та мов національних меншин. При цьому, питання міжнародної політики в сфері інформації, визначені як пріоритетні.

Комітет ВРУ з питань цифрової трансформації. Основними орієнтирами роботи зазначеного комітету є: правові засади цифровізації та цифрового суспільства, зокрема й відповідні Національна, державні, міжнародні програми цифрового співробітництва. Очевидно, що названий комітет залишатиметься одним із провідних у питаннях діяльності України в міжнародному інформаційному просторі.

У 2023 році завдяки підтримці Програми USAID "РАДА: наступне покоління" відбулася комплексна робота над проєктом Комунікаційної стратегії Верховної Ради України на наступні 5 років. У межах проєкту стратегії визначена модель комунікації Верховної Ради України.

Місія комунікаційної стратегії полягає у тому, що комунікації Парламенту є невід'ємною складовою у розбудові демократичної держави на шляху до встановлення миру та сталого проєвропейського розвитку України та українського суспільства.

Вступ до Європейського Союзу формуватиме процеси удосконалення політик державних інституцій, зокрема, у розрізі комунікацій, для збільшення

спроможності таких інституцій та відповідності євроінтеграційному курсу.

Кабінет Міністрів України забезпечує у межах своїх повноважень зовнішньополітичну діяльність України, розробляє та затверджує державні програми в цій сфері, здійснення інформаційної політики держави, фінансування програм, пов'язаних з інформаційною безпекою, спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади у цій сфері. Євроінтеграція, а також подальша розбудова та поглиблення взаємовідносин між Україною та ЄС, яка здійснюється на принципах політичної асоціації та економічної інтеграції, є головним і незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України в діяльності Кабінету Міністрів України.

Офіс реформ КМУ — консультативно-дорадчий орган, що допомагає Уряду України у розробці та втіленні пріоритетних реформ.

Використовуючи галузеву експертизу та міжнародний досвід, Офіс реформ надає підтримку Кабінету Міністрів, супроводжуючи пріоритетні реформи від аналізу проблеми і розробки механізму її впровадження до моніторингу ефективності та комунікації змін, здійснює, в тому числі із залученням провідних вітчизняних та іноземних учених, фахівців, експертів, опрацювання проєктів планів заходів, проєктів актів законодавства та готує відповідні пропозиції і рекомендації; бере участь у інформуванні та проведенні моніторингу міжнародної допомоги, залученої для підтримки реформ у відповідних сферах.

Міністерство закордонних справ України, як провідна інституція державного управління в сфері формування міжнародної інформаційної політики, створило Департамент комунікацій та публічної дипломатії, основними інституційними завданнями якого стали:

- 1) розвиток стратегічних комунікацій МЗС;
- 2) публічна дипломатія;

3) виконання завдань МЗС у сфері публічних комунікацій, забезпечення міжнародного інформаційного супроводу діяльності МЗС;

4) планування та реалізація інформаційних кампаній;

5) реалізація проєктів цифрової дипломатії;

6) ефективне та скоординоване реагування МЗС на комунікаційні кризи та протидія дезінформації.

В системі Міністерства закордонних справ України функціонує низка департаментів, які тим чи іншим способом впливають на міжнародну інформаційну політику. Це Департамент ЄС і НАТО, Департамент цифрових трансформацій, шість територіальних департаментів, тощо.

В бюджеті України на 2025 рік 7,9 млрд грн буде спрямовано на забезпечення інституційних можливостей закордонних дипломатичних установ. З них 6,7 млрд грн піде на функціонування закордонних дипломатичних установ України.

На забезпечення міжнародного позитивного іміджу та проведення зовнішньої політики України витратять 698 млн грн [9].

Міністерство культури та інформаційної політики (МКІП) України, Державне агентство України з питань кіно, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, Державний комітет телебачення і радіомовлення України. Хоча все це й різні інституції, але у зв'язку з їх організаційною структурою та впливом на міжнародну інформаційну політику їх можна поставити в один ряд.

Всі вони разом з МЗС України приймають активну участь у формуванні міжнародної інформаційної політики, забезпечують моніторинг інформації у вітчизняних та іноземних засобах масової інформації; сприяють інтеграції суб'єктів державного іномовлення України у світовий інформаційний простір та провадженню ними діяльності відповідно до міжнародних стандартів; сприяють популяризації та формуванню позитивного іміджу України у світових інформаційних ресурсах та національних інформаційних ресурсах іноземних держав з метою захисту її політичних, економічних та соціально-культурних інтересів, зміцнення національної безпеки і відновлення територіальної цілісності України

Так, наприклад, в Стратегії діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення на 2024—2026 рр., — один із напрямів міжнародної інформаційної діяльності держави, визначає такі пріоритетні завдання:

— співпраця з міжнародними організаціями та їх структурними органами (Рада Європи, Європейський Союз, Європейська аудіовізуальна обсерваторія, ОБСЄ, ЮНЕСКО, Секретаріат Керівного комітету Ради Європи з питань медіа та інформаційного суспільства (CDMSI) тощо), національними медіарегуляторами інших країн, Європейською платформою регуляторних органів (EPRA), Міністерством закордонних справ, в тому числі з посольствами України, іноземними посольствами і представництвами в Україні; [10]

— забезпечення євроінтеграційних процесів та виконання зобов'язань за міжнародними угодами у сфері медіа;

— вивчення законодавчих актів та найкращого досвіду європейських країн з питань регулювання у

сфері медіа для впровадження в практику медіарегулятора;

— ініціювання діалогу з міжнародними організаціями щодо кращого врахування інтересів національної безпеки України для протидії іноземним умисним інформаційним впливам у медіа в Європі та світі.

Серед завдань МЗС України, Планом пріоритетних дій Уряду на 2024 рік в сфері міжнародної інформаційної політики визначено "просування у міжнародному інформаційному просторі наративів, що відповідають актуальним зовнішньополітичним цілям і завданням України та спрямовані на консолідацію міжнародної підтримки України; розбудова міжнародного співробітництва з метою підвищення ефективності протидії інформаційним загрозам та боротьби з дезінформацією і російською пропагандою". [11] Разом, ці зусилля України на пряму пов'язані з функціонуванням та розвитком міжнародної інформаційної політики держави.

Міністерство цифрової трансформації України стало "головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики [8]: організовує та координує інформаційну діяльність органів виконавчої влади, пов'язану із співпрацею з програмою ЄС "Єдиний цифровий ринок" (Digital Single Market), інших міжнародних програм цифрового співробітництва; у сферах цифровізації, цифрового розвитку, цифрової економіки, цифрових інновацій та технологій, електронного урядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства, інформатизації;". Всі ці напрями діяльності націлені на всебічну інтеграцію України в світовий інформаційний простір.

Одним із важливих завдань України в міжнародній політиці є проблема повернення українських громадян до України. Уряд запропонував створити міністерство, яке б опікувалося поверненням українців. Адже більше 7,5 млн українців виїхали за межі України. Стратегія повернення біженців розподілена між Мінекономіки, Мінреінтеграції, МЗС. Наразі, міжнародній інформаційній політиці держави відводиться пріоритетне завдання інформування українців щодо заохочення їх до повернення. "Ми розуміємо уже сьогодні, що не всі українці повернуться. Але українці за кордоном — це теж наші люди, підтримують нашу державу донатами, протестами, висловленням думок", — сказав Д. Шмигаль. [12]

Окремо маємо зупинитися на інформаційній політиці України щодо закордонних українців. У 2023 році відбулося засідання Національної комісії з питань закордонних українців. Настав час активної та ефективної співпраці держави з українською діаспорою. Важливим завданням стає донесення до них інформації щодо стану речей в Україні, її політики на міжнародній арені, протидії російській агресії з представниками всіх поколінь української еміграції. Посольства мають стати провідниками такої нової політики. За ініціативою КМУ у ВРУ було зареєстровано Проект Закону "Про внесення змін до Закону України "Про закордонних українців" (01.11), в якому було розширено перелік підстав для відмови в наданні статусу закордонного українця. За результатами 56-го засідання Національної комісії з питань закордонних українців статус закордонного ук-

раїнця було надано більше ніж 120 іноземним громадянам з дев'яти країн: Австрії, Бразилії, Ізраїлю, Казахстану, Канади, Молдови, Німеччини, Польщі, Туреччини [13].

За сприятливих умов на сьогодні не менше 80% біженців готові повернутися до України. Понад мільйон українців оселилися в Німеччині, близько 900 000 — в Польщі. На третьому місці за кількістю біженців — Чехія.

Цей процес має бути скоординованим, і саме нове міністерство повинно реалізовувати стратегію повернення мільйонів українців додому. Повернення українців потрібно, зокрема, для забезпечення економіки країни після війни. Також нове міністерство повинно може займатися протидією здійсненню антиукраїнської інформаційної пропаганди РФ серед українських біженців. Наразі тривають напрацювання щодо повноважень цього міністерства, а поки що невідома навіть його остаточна назва.

Водночас у нас досі відсутня раціональна, науково обґрунтована міграційна політика. Потрібно визнати, що ідея створення "міністерства повернення українців" викликала не однозначну реакцію науковців, політиків, та й громадян України. Доцільним могло б стати уточнення назви майбутнього міністерства з урахуванням його більш чітких потенційних повноважень. Наприклад, Міністерство у справах українських мігрантів та біженців.

Разом з цим без повернення своїх громадян, ВВП країни не вдасться відновити. На цьому наголошують і у Мінекономіки: якщо у 2021 році офіційний ринок праці нараховував 11,5 мільйона працівників, то у 2023 році ця цифра зменшилася до 9 мільйонів офіційно працевлаштованих.

Важливе місце в інституціональному забезпеченні міжнародної інформаційної політики відіграє Український інститут (UI) — це державна інституція, створена у 2017 році для формування позитивного іміджу України у світі, основне завдання якого — розбудувати зв'язки з міжнародною спільнотою в межах культурно-просвітницької роботи, "служити послом" культури України. Український інститут — експертна організація, що "має системотворчу роль у міжнародній репрезентації України через потенціал культури та має на меті зміцнення міжнародної та внутрішньої суб'єктності України засобами культурної дипломатії". Протягом останніх років Український інститут реалізував близько 200 проєктів та заходів. Всі ці проєкти в кінцевому рахунку посилюють впізнаваність України в світі. Серед проєктів, які безпосередньо покликані формувати цілісний образ України на міжнародній арені, можна згадати зокрема перший англomовний онлайн-курс про Україну "Ukraine: History, Culture, and Identities", який знайомить закордонну аудиторію з історією та культурою України від Київської Русі до проголошення незалежності та розв'инчує поширені стереотипи щодо України; видання "UKRAINE. Food & History/Україна. Їжа та історія", яке представляє гастрономічну культуру регіонів України та демонструє її культурне різноманіття; "Ukraine Everywhere in Wikipedia" — інформаційну кампанію з наповнення Вікіпедії статтями про Україну та українську культуру українською та 43 іноземними мовами.

Інституційному розвитку публічної дипломатії, як напрямку у міжнародній інформаційній політиці України, сприяло створення культурно-інформаційних центрів при дипломатичних представництвах України за кордоном. Як суб'єкти культурної дипломатії, інформаційно-культурні центри забезпечують надання інформаційних, координаційних, навчальних послуг. Розуміючи важливість побудови позитивного іміджу держави та розвитку багатовекторного й ефективного співробітництва з провідними країнами світу, Україна останнім часом почала приділяти більше увагу функціонуванню цих центрів.[14]

На жаль, в більшості випадків, вважає О.Розумна, експерт Національного інституту стратегічних досліджень, ... "активність центрів передбачає суто формальні заходи, пов'язані з обмінами делегаціями, невиправдано велику частину яких складають чиновники дипломатичних служб чи профільних міністерств. Це створює лише видимість роботи, ставить під сумнів її змістовну частину та доцільність загалом".[15]

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ НАУКОВИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Проведення дослідження дає змогу зробити певні узагальнення та систематизувати основні підходи щодо інституційного забезпечення міжнародної інформаційної політики України та визначити перспективи її розвитку. Розвиток інформаційно-комунікативних технологій, вимагає перегляду підходів до різних інституцій у інформаційній політиці України на міжнародній арені, формування нової інституціональної спроможності зовнішньополітичної діяльності України. Так, пріоритетними кроками мають стати:

- інституціональне забезпечення у запровадженні інформаційних зв'язків з міжнародними громадськими організаціями у сфері міжнародних відносин, обмін практичним досвідом з організаціями-партнерами в Україні та за кордоном;

- активна протидія негативним інформаційним впливам на українських громадян та спотворенню міжнародного іміджу держави;

- реалізація проєктів цифрової дипломатії;

- інформування громадян та органів виконавчої влади про стан співпраці за програмою ЄС "Єдиний цифровий ринок" (DigitalSingle Market), іншими міжнародними програмами цифрового співробітництва;

- пришвидшення прийняття Закону України "Про закордонних українців", в якому буде розширено перелік підстав для надання статусу "закордонного українця";

- інституційний розвиток державно-приватного партнерства у фінансуванні діяльності культурно-інформаційних центрів України за кордоном;

- більш ефективне проведення державними інституціями політики в інформаційному просторі для широкого впізнання України в світі;

- визначення однією з функцій культурно-інформаційних центрів проведення моніторингових досліджень щодо сприйняття образу України в країні перебування та попиту на український культурний продукт за кордоном;

— вивчення конкурентного середовища українських культурних продуктів у міжнародному культурному просторі.

Література:

1. Білінська М.М., Петроє О.М. Інституціоналізація публічного управління в Україні: наук.-аналіт. доп. Київ: НАДУ, 2019. 210 с.

2. Манцуров І.Г. Інституційне планування в системі державного регулювання економіки: Монографія. К.: НДЕІ, 2011. 655 с.

3. Масик М.З., Клименко О.В. Теоретичні основи дослідження проблем інституціональної стійкості у міждисциплінарному дискурсі. Вчені записки ТНУ імені В.І.Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування. Том 33 (72) № 5 2022. С. 56.

4. Головаха Е.І. Пострадянська деінституціоналізація та становлення нових соціальних інститутів в українському суспільстві. Соціологія. 2001. №4. С. 5—23.

5. Козьмніні А.Складники механізму реалізації інформаційної політики України URL: http://politicus.od.ua/2_2020/9.pdf (Дата звернення 03 вересня 2024).

6. Про Інформаційно-аналітичний центр: указ Президента України від 12.04.2014 р. № 398/2014: URL: www.president.gov.ua/documents/17330.htm. (Дата звернення 12 вересня 2024).

7. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 березня 2021 року "Про створення Центру протидії дезінформації" від 19.03.21 р. № 106. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1062021-37421> (Дата звернення 18 вересня 2024).

8. Питання Національного інституту стратегічних досліджень. Указ Президента України від 7 жовтня 2019 року № 737/2019 <https://www.president.gov.ua/documents/7372019-29893> (Дата звернення 18 травня 2024).

9. Держбюджет-2025: де Україна братиме гроші, на що витратиме, і як ми будемо жити. URL: <https://www.rbc.ua/rus/news/derzhbyudzh-2025-de-ukrayina-bratime-groshe-1726260521.html> (Дата звернення 11 вересня 2024).

10. Стратегія діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення на 2024—2026 рр., Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення 23.11.2023 № 1475

11. Завдання МЗС України, визначені Планом пріоритетних дій Уряду на 2024 рік. <https://mfa.gov.ua/pro-ministerstvo/oficijni-dokumenti/plani-ta-zviti/zavdannya-mzs-viznacheni-planom-prioritetnih-dij-uryadu-na-2024-rik> (Дата звернення 31 серпня 2024).

12. Д. Шмигаль назвав головну ідею створення "міністерства повернення українців". URL: https://lb.ua/news/2024/09/10/634024_shmigal_nazvav_golovnu_ideyu.html (Дата звернення 13 вересня 2024).

13. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про закордонних українців" 10205 від 01.11.2023 URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/43087> (Дата звернення 10 вересня 2024).

14. Указ Президента України "Про культурно інформаційний центр у складі закордонної дипломатичної

установи України" № 146/2006 від 20 лютого 2006 року України URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/142/2006> (Дата звернення 14 вересня 2024).

15. Розумна О Культурна дипломатія України: стан, проблеми, перспективи. Аналітична доповідь. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2016-09/kultu_dypl-26841.pdf (Дата звернення 18 вересня 2024).

References:

1. Bilynska, M.M., and Petroye, O.M. (2019), Instytutsionalizatsiya publichnoho upravlinnya v Ukrayini [Institutionalization of public administration in Ukraine], NADU, Kyiv, Ukraine,

2. Mantsurov, I.H. (2011), Instytutsiynе planuvannya v systemi derzhavnoho rehulyuvannya ekonomiky [Institutional planning in the system of state regulation of the economy], NDEI, Kyiv, Ukraine.

3. Masyk, M.Z. and Klymenko, O.V.(2022), "Theoretical foundations of the study of problems of institutional stability in interdisciplinary discourse", Scientific notes of TNU named after V.I. Vernadskyi. Series: Public management and administration, Vol. 33 (72), No. 5, p. 56.

4. Holovakha, E.I. (2001), "Post-Soviet deinstitutionalization and formation of new social institutions in Ukrainian society", Sociology, vol. 4, pp. 5—23.

5. Kozminykh, A. (2020), "Components of the mechanism for implementing the information policy of Ukraine", Politykus, vol. 2, available at: http://politicus.od.ua/2_2020/9.pdf (Accessed 03 september 2024).

6. President of Ukraine (2014), Decree "About the Information and Analytical Center", available at: www.president.gov.ua/documents/17330.htm. (Accessed 12 september 2024).

7. The President of Ukraine (2021), Decree "On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated March 11, 2021 "On the establishment of the Center for countering disinformation", available at: <https://www.president.gov.ua/documents/1062021-37421> (Accessed 18 september 2024).

8. The President of Ukraine (2019), Decree "Issue of the National Institute of Strategic Studies", available at: <https://www.president.gov.ua/documents/7372019-29893> (Accessed 18 may 2024).

9. rbc.ua (2024), "State Budget 2025: where Ukraine will take money, what it will spend on, and how we will live", available at: www.rbc.ua/rus/news/derzhbyudzhet-2025-de-ukrayina-bratime-groshi-1726-260521.htm (Accessed 11 september 2024).

10. National Council of Ukraine on Television and Radio Broadcasting (2023), Decision "Strategies of the National Council of Ukraine on Television and Radio Broadcasting for 2024—2026", available at: <https://webportal.nrada.gov.ua/wp-content/uploads/2023/11/R-2023-01475-D.pdf> (Accessed 31 august 2024).

11. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019), Resolution "Issues of the Ministry of Digital Transformation", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/856-2019-%D0%BF#n12> (Accessed 31 august 2024).

12. Lysohor, I. (2024), "D. Shmygal called the main idea of creating a "ministry of return of Ukrainians", available at: https://lb.ua/news/2024/09/10/634024_shmygal_-

nazvav_golovnu_ideyu.htm 14.(Accessed 13 september 2024).

13. The Verkhovna Rada of Ukraine (2023), Draft Law "On Amendments to the Law of Ukraine "On Ukrainians Abroad", <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/43087> (Accessed 10 september 2024).

14. President of Ukraine (2006), Decree "On the Cultural Information Center as part of the Foreign Diplomatic Institution of Ukraine", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/142/2006> (Accessed 18 september 2024).

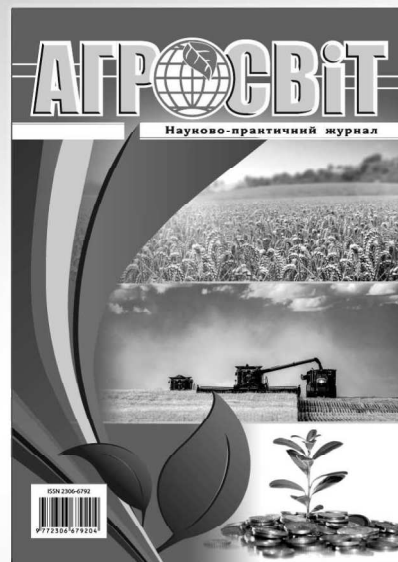
15. Rozumna, O. (2016), "Cultural diplomacy of Ukraine: state, problems, prospects", available at: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2016-09/kultu_dypl-26841.pdf (Accessed 18 september 2024).

Стаття надійшла до редакції 05.10.2024 р.

АГРОСВІТ

<https://nayka.com.ua>

Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

**Журнал включено до переліку
наукових фахових видань України
з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)**

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292